

благоухания се разнасятъ отъ гордитъ балкански
вишини — свидѣтели на древното и вѣковното ве-
личие на Българската Държава.

Ето на синий небосклонъ показва се зората
на свободата; тя привѣтствуваше съсѣдна Сърбия
и Ромъния и въ истия часъ тържествено се запжт-
ваше къмъ родна България, за да озари множеството
издигнати бѣсилки по кичеститъ алеи на родината
ни отъ вѣрнитъ слуги на тиранията. Зората из-
врѣшваше своето велико послание въ името на
висшата любовъ къмъ ближния; тя, въ укоръ на
виновниците и крѣпителитъ на тиранията, прѣдри-
чаше края на господството на полумѣсеца и громко
свидѣтелствуваше за силата на висшата любовъ —
символъ за тържеството на сияйния кръстъ — сво-
бодата на България!.....

Въ тоя тържественъ и радостенъ привѣтъ
Българинътъ — рабъ неволень, чуваше звучни-
тъ думи:

„Стани, стани, юнакъ Балкански,
Отъ сънь дълбокъ се събуди,
Срѣщу народа отомански
Ти българитъ поведи!

Но сълзи кървави пролива
Въвъ робство милий нашъ народъ;
Високо той ржцѣ простира,
Да го избави вишний Богъ! ¹⁾

.
.

¹⁾ отъ Чинтуловъ.